

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Cuvânt de îmbrățișare și de mângâiere în zi de praznic împăratesc în cer, și pe pământ la voi, aceasta așez pe masa Mea de cuvânt cu voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu, că ziua aceasta de praznic sfânt e zi de mângâiere, fiilor. S-au mângâiat cerul și pământul în ziua când s-a născut între oameni mama Mea Fecioara, cea care avea să Mă nască pe Mine Fiul ei, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, și Fiul ei apoi, că a voit Tatăl să aducă nădejde și mângâiere pe pământ, căci Tatăl e cu mila Sa părintească și voiește să-i dea omului întoarcerea și mângâierea cea din cer, să-i dea iertarea depărtării lui de Dumnezeu și izbăvirea apoi, fiilor, o, și a trecut atâta timp, atâtea mii de ani, și încă Tatăl așteaptă să poată aduce omul la dragoste, și apoi la credință, că nu se poate credință, fiilor, nu se poate fără dragoste în lucrarea ei, n-are putere de izbăvirea asupra omului căzut în neascultare din pricina nedragostei de Dumnezeu și de sfințenie, căci omul trebuie să fie sfânt ca Dumnezeu, o, și nu poate, nu poate fără dragoste, fără această suferință dulce și sfântă, fără înălțarea inimii spre Cel ce este dragostea, căci din dragostea Lui mare M-a dat Tatăl pe Mine crucii și suferinței, ca să aibă omul calea în față, suferința după Dumnezeu, mila și dragostea apoi, dragostea cea de dinainte de cădere a omului din Dumnezeu și din rai apoi, și iată, trebuie să se pocăiască de păcatul trufiei, trebuie să facă asta omul care s-a despărțit de duhul mângâierii pentru păcatul acesta atât de străin de cer, de locașul lui Dumnezeu și al celor nevăzute ale Lui.

O, fiilor, pace vouă! Eu, și mama Mea Fecioara vă mângâiem cu acest cuvânt. Ne pregătim cu așezarea îngerilor la hotare și încă lucrăm pe inimi mai întâi, și îi învățăm pe fiii acestui cuvânt și popor să se așeze în ocrotirea Domnului, și loc de închinare să fie fiecare buchețel de creștini, locaș de slavă pentru Domnul să fie, iar Domnul ocrotește și acoperă sub mantia Sa pe cei ce s-au lăsat ai Lui, și iată, dulce îmbrățișare, dulci povețe las pe masă și acum, iar aceste povețe să fie ca niște îngeri ocrotitori pentru cei ce le iau din gura Mea ca să le pună peste ei, între Mine și ei ca semn al dragostei lor pentru Mine, și a Mea pentru ei, ca niște pecetei doveditoare că ei sunt fiii lui Dumnezeu pe pământ între oameni, popor pus deoparte pentru Dumnezeu, o rămășiță binecuvântată a acestor vremi, când cupa fărădelegilor se tot umple gata să se verse, iar Eu, Domnul, Îmi pregătesc ocrotirea pentru voi și vă învăț cu îngeri peste voi și în preajma voastră, fiilor care vă hrăniți cu cuvântul gurii Mele, căci cu Mine este bine, dar dincolo de voi e satana și lucrarea fărădelegii peste tot, o, și trebuie hotar la mijloc, fiilor.

Iată, pildă așez să fie scrisă în carte: Când îți faci gard de zid de jur-împrejur nu mai vezi pe drum și nu te mai vede cel de pe drum, nici tu afară nu vezi, nici el înăuntru nu vede, și ești ocrotit de musafiri nepoftiți, de duhurile rele ale lui satana. Când însă ai gard prin care vezi și prin care se vede, tu nu ți-ai făcut hotar hotărât. Ți-ai făcut hotar ca toată lumea, nu ca după Dumnezeu, căci lumea face gard ca lumea, gard prin care se vede de afară și dinăuntru. Așadar, ai de luptat dacă așa ai gardul, și trebuie să lupți, că ești la câmp deschis, unde vezi, și unde ești văzut. Ai de luptat cu gândurile, fiule, cu patimile, care se uită la tine, și la care te uiți și le vezi, căci sunt aproape, îți sunt în ochi. Când nu-ți alegi bărbătește felul gardului, felul petrecerii vieții tale, e ca și cum nu-și alege omul soția când se căsătorește, și îi mai place și în vecini, și așa este și cu nealegerea vieții pe care vrei s-o ai și s-o urmezi apoi zi cu zi.

O, fiilor, taina hotarului dintre bine și rău e mare, căci omul are două rânduri de mădule. Pe cele ce nu se văd omul le vede cu mădulele care vede pe cele ce nu se văd, cu ochiul care vede în vis ca și aievea, dar nu vede cu el pe cele de la Dumnezeu, decât pe cele

de la duhul rău, care umblă pentru om prin vise, și nu umblă ca Dumnezeu, că Dumnezeu îi dă celui ce vede, îi dă să vadă pe cele ale Sale și pe cele ale oamenilor, nevăzute de el și de cei de lângă el.

O, fiilor, vă îmbrățișez în tainic cuvânt. Această lucrare de cuvânt și poporul ei cel ascultător e cu mult mai mult decât taina și lucrarea unei mănăstiri. Prin ordinea ei cea cerească e mai mult, fiindcă la cârma acestui popor este cuvântul Meu, este descoperirea Mea și veghea Mea și treptele de urcare spre desăvârșire a vieții de rai, legea raiului, a vieții veșnice, o, și de aceea am spus și am îndemnat ca încă o dată să facă alegerea fiii acestui popor.

Când dai de calea cu Hristos și nu dai bine să-ți faci socoteala pentru viață încă de la început, iată, trebuie să faci aceasta acum, când spun că încă o dată trebuie să alegi, o, și să alegi bine și trainic, ca nu cumva să te dai Domnului și să fii scris că te dai, și apoi să te sature de mersul cel sfânt și s-o iei îndărăt, căci diavolul care te-a scăpat din mână la venirea ta cu Domnul se ridică cu șapte puteri mai mare asupra ta ca să te îmbrace în deșertăciune și în nepăsare de suflet, să nu mai ai mintea cu care să pricepi aceasta.

O, fiu creștin, uită-te la cei ce au pățit așa, că dacă au tot stat greșiți lângă Domnul și au căzut din această pricină, o, își merită soarta în care cad ca pedeapsă a nestatorniciei, a neiu-birii cu care au stat cât au stat pe calea cea cu Dumnezeu pe ea.

Fiilor, fiilor, când omul doarme, el și cei de lângă el, vine vrăjmașul și seamănă neghină în grâu și fuge apoi. Când începe să se vadă neghina prin grâu, se vede că a fost pe ascuns un vrăjmaș cu lucrarea lui, cu semănătura lui, dar nu se poate smulge neghina, o, nu, că se primejduiește soarta grâului, și trebuie lăsat până la seceriș, până la sortare.

O, fiilor, acu e numai neghină peste tot, iar această lucrare de cuvânt și poporul ei este hambarul în care Eu, Domnul, Îmi strâng de pe acum grâul cât se mai găsește prin neghină și Mi-l ocrotesc, căci lanul e numai neghină, iar grâu ici-colo câte un firicel plăpând și înăbușit, o, și e scump de tot grâul, că e sămânța lui Dumnezeu, iar vrăjmașul care a semănat pe ascuns sămânța lui în grâu, iată-l cu semănătura lui peste tot, o, și nu se mai astâmpără nici zi nici noapte și seamănă mereu neghină de tot soiul, și vai grâului nepus deoparte din neghina cea neagră, vai celor ce trebuie să mai sufle prin această ceață groasă, și care nu se mai ridică! Dar Eu, Domnul, suflu Eu peste semănătură ca să-Mi țin grâul în viață până vin să iau pentru Mine partea Mea, iar neghinei să-i dau soarta scrisă pentru ea ca dușman al grâului, al seminței lui Dumnezeu.

O, popor hrănit din cer, să nu fii sămânță de om rău, răzvrătit, răutăcios, ambițios, dușmănos, invidios, și să nu simți că așa ești când cei din jur simt că ești așa, ci să crezi durerea cea din partea ta ieșită și să faci pocăință, fiule, cu mari păreri de rău, urându-ți faptele, o, și Tatăl te iartă, dar numai dacă nu te întorci iarăși la rele ca să-i dai iarăși vad lui satana cu înșeptite puteri asupra ta.

O, ce frumoasă e răbdarea cea sfântă, fiilor! Aduc vouă aminte de pilda fetei orfane, căzută sub mamă vitregă și slujind cu răbdare sub multa răutate a celor trei suflete acrite asupra ei în toată vremea slujirii ei, a supunerii ei depline, și aceasta o făcea să poată și să slujească tot ce era de slujit, chiar dacă nici o bucurie, nici o mulțumire nu venea asupra ei din partea celor ce o asupreau pe ea așa de greu. Apoi a venit vestea să sune trâmbița de nuntă și nunta craiului locului cu mireasă din popor. Avea ea ca prieteni de lucru și de suflet doar uneltele cu care lucra când țesea. Fusul, vârtelnița, acestea erau cu mila de ea și au început să-i vorbească, să-i mângâie tristețea și să-i țesă rochiță scumpă, să-i lucreze conduri și s-o gătească de mers la salonul de nuntă și pe ea, dar tainic, iar ea a ascultat de Duhul lui Dumnezeu și a fost aleasă de mireasă de craiul nunții, de mirele nunții.

O, ce frumos, ce dar mare are răbdarea și supunerea și sfiala cea sfântă, fiilor! Ce mare taină îmbracă această pildă, pilda nunții Mele cu mireasa Mea din popor, și pe care Eu o gă-

tesc și-i grăiesc și o țin în Duhul Meu și-i fac podoabe de nuntă și-i șoptesc tainic: *Așteaptă pe Domnul și păzește calea Lui și te va înălța pe tine ca să moștenești pământul și vei vedea cum păcătoșii vor pieri, iar tu vei fi a Mea.*

Îndrept acum cuvântul, îndrept sabia Mea cea pentru vrăjmași ca să-i spun omului anti-christ să-și vadă de calea lui cu cei ce îl ascultă pe el, și-i spun așa:

Tu, cel ce te împotrivești lui Hristos fără de astâmpăr, iată, ești îndărătnic încă și-ți spun: Teme-te de Dumnezeu! Auzi ce-ți spun? Nu-ți iau din mână ce este al tău, pe cei ce-ți slujesc doar ție, dar îți dau peste mână ca să te doară și să te tragi în părți de peste ce este al Meu, de peste cei ce Mă așteaptă pe Mine să vin, nu pe tine, căci tu vii pentru ai tăi, iar Eu pentru ai Mei. O, dar și pentru tine vin, ca să-ți dau plata cu cei ce au făcut înaintea ta ce faci tu acum, antichristul zilelor de acum, și plin de zbucium mare pentru cât ai îndurerat tu pe Dumnezeu șapte mii de ani, căci Adam a stat cinci mii de ani în dureri și lacrimi pentru ce Mi-a făcut în rai, dar tu nu mai ai izbăvitor, căci Eu am înviat pe veci de veci, și nu mai mor și pentru tine, căci tu ai cunoscut pe Domnul mai mult ca Adam, și M-ai disprețuit, și M-ai blestemat, iar acum tot ce ai aruncat asupra Mea se întoarce asupra ta, antichristule de peste tot, o, că nu tu Îmi scrii Mie afurisanie ca să Mă dai afară de pe pământ și din om, ci Eu rostesc asupra ta și zic: Ieși și te depărtează de peste tot pe unde este al Meu, căci Eu sunt Dumnezeu, iar tu ești satana și căpetenie a minciunii și a mincinoșilor tăi, și mai ai un picuț și-ți umpli cupa singur, și ea se va vărsa peste tine pentru veci de veci cu tot răul pe care l-ai împrăștiat peste tot prin slujitorii tăi vicleni sub masca lor, dar acum du-te, du-te, și nu te apropia de țara venirii Mele cuvânt peste pământ, căci Eu sunt Iisus Hristos, de Care tu te temi, și-ți știu planurile ascunse și toate mașinăriile tale și totul se va întoarce asupra ta curând.

Acum grăiesc pentru paza turmei nepăstorite de cei ce s-au așezat sub lucrul păstoririi, dar iată turma prădată, și cine, oare, are grijă de ea acum?

Voi, cei ce v-ați așezat unul pe altul slujitori la altare pentru rugăciune spre Dumnezeu și pentru turmă, o, uitați-vă la lipsa de veghe, că mare stricăciune a făcut neveghearea cea de atâta amar de ani! O, nu mai înclinați potirul spre gura lupului ca să se folosească el de cele ce nu i se cuvin! Vegheați după cum este orânduiala cea sfântă, o, și nu mai călcați peste ea, căci acum puteți vedea păcatul că au stat la sfânta liturghie cei ce erau doar chemați, iar gardul e culcat la pământ, și nu mai puteți acum spune nimănui să nu rămână nepregătiți pentru masa tainei de pe altar a celor credincioși, și iată ce aduce neascultarea de părinții cei de la începutul bisericii Mele, când toate au fost așezate în rânduială sfântă prin Duhul Sfânt, purtat de cei sfinți pentru cei de după ei, ca să aibă rânduială sfântă biserica lui Hristos, și nu să intre la masa tainelor sfinte puii și șerpii lui antichrist, ucigașii lui Hristos și ai fiilor lui Dumnezeu.

Iată, nu vegheați! Zadarnic stați la postul de veghe, și Eu zadarnic strig la voi ca să vă fac trezirea, iar lanul e numai neghină, numai necredință, numai vrăjmași ai grâului. O, sună trâmbița peste voi. Îndemnați-vă la veghe și la sfat ceresc, căci vremea așteaptă la voi să fiți de partea lui Dumnezeu!

Fiilor, fiilor, am grăit în ziua aceasta cuvânt de veghe. Vă învăț cu pază de îngeri, fiilor. Voiesc apoi să însemnez cu pecete de pază hotarele dintre lume și voi, ca să vadă satana aceste peceți și numele îngerilor așezați de veghe cu crucea biruinței Mele asupra lui satana, iar voi sunteți lucrători cu Mine. Pe aripi de îngeri voiesc să vă țin, așa cum și Eu stau. Nu uitați de apa sfințită cu putere de cuvânt. Stropiți potecile pe care călcați, că toți oamenii umblă cu rele din unii în alții și toarnă pe cărări de toate câte fac și aud, că așa știe omul să facă, chiar dacă vorbește frumos cu tine, dar pizma diavolului lucrează ea, și e mare și multă și e prin oameni, iar Eu, Domnul, voiesc să fiți în pază, fiilor.

Omul încurcă mereu lucrurile, se încurcă pe cale cu multe care nu duc pe calea vieții veșnice, ci spre vremelnicie și atât, și apoi spre lacrimi târzii, căci cine nu iubește pe Dumnezeu își face rost de lacrimi, fiilor. Voi însă întăriți-vă iubirea, întăriți-Mă în voi ca să biruți cu Mine, cu Cel ce este în voi împotriva celui ce este în lume, satana și îngerii lui, neghina lui semănată peste tot.

Dar acum, mama Mea Fecioara vă dă îmbrățișarea și mângâierea, fiilor. Așezați-vă înaintea ei. Ea este din cer ocrotitoare, ea vă are în brațele ei, o, fiilor.

— *Vă cuprind cu duioșie, copiii ai lui Hristos. Aduceți-vă aminte de cei ce L-au disprețuit pe Domnul în toată vremea asta pământească. Aduceți-vă aminte și de cei ce L-au disprețuit în vremea acestui cuvânt care vă crește acum pe voi pentru cer, pentru rai, iar voi luați învățătura cea sănătoasă, ca să urmați pilda celor ce au păstrat credințioșia, o, fiilor.*

E prea pedepsit omul care iubește pe Domnul și se desparte apoi de El și de calea cu El. Umblă diavolul după voi din pricina geloziei, că el vede slava sub care stați, și pe Domnul că vă ține de mână mereu și că îl ceartă să se ducă. Mana și sănătatea cea de la ea trebuie să le aibă copilul cel ascultător, și cine mai are un părinte mai dulce așa cum aveți voi, și care învață omul așa cum vă învață Domnul pe voi, ca să vă dea raiul și binecuvântarea Lui cu voi, fiilor?

Pilda pe care Fiul meu Iisus Hristos a pus-o azi în cartea Sa cu voi este pilda vieții mele, fiilor. Am fost orfană, am slujit supusă, fără de cârtire. N-am fost mângâiată, dar am avut peste mine veghe sfântă de la cei ce știau taina vieții mele, iar Mirele a venit și m-a pețit prin îngeri și m-a luat apoi în lucrarea Sa și am slujit amândoi, iar apoi am mers în salonul nunții, am mers la Tatăl și suntem pildă pentru cei ce ajung lângă Noi prin purtarea lor dintre pământ și cer.

O, fiilor, nu vă plângeți, nu cârtiți sub greu, nu fiți neputincioși în răbdare, în iubire, în iertare, în supunere, în umilință și căință, și fiți mari pentru aceste daruri cerești. Fiți mulțumiți și cumiți, dar fiți fii ascultători, și toată firea vă va asculta și vă va sluji cu partea ei de ajutorare ca să vă țasă viitor neașteptat de frumos, numai să fiți voi hărnicuți, să lucrați și să slujiți, să răbdați și să iubiți, că asta-i calea spre sala nunții, spre Mire, și calea Lui spre voi apoi, dar stați în duhul iubirii și al jertfei pregătitoare de fericirea cea de veci, cea de după așteptare, și de care mulți copiii ai acestei lucrări s-au lepădat și au fugit în lume, în împărăția lui satana. Voi însă bucurați-vă că Domnul vă întărește cu cele din cer ca pe David, ca pe Ioan Botezătorul, ca pe cei neînvațați de oameni, și le-a fost lor de ajuns școala cea mai de sus, cea din cer, așa cum voi aveți acum de deasupra învățătura cea mai de sus, fiilor.

Acum pilda vieții mele o las peste voi ca povăț de urmat, și aceasta vă dăruiesc eu în ziua de amintire a nașterii mele pentru Domnul pe pământ, și iarăși vă cuprind cu duioșie, copiii ai Fiului meu Iisus Hristos.

— O, așa și Eu, mama Mea, cu duioșie îi cuprind, și duhul mângâierii îl lăsăm peste ei în zi de praznic mare și sfânt.

Așa, fiilor, să fiți și voi cu Noi, că este nevoie de mângâiere pentru putere sfântă, și împărțiți acum poporului cuvântul Meu, și îl doresc pe el împlinitor cuvântului pus pe masă de hrană pentru cei ce trăiesc în ascultare și în iubire pentru ascultare.

Pe voi, și pe cei de lângă voi acum, aici, la masă de praznic, vă cuprind într-o iubire Mea. Și, iarăși, peste câteva zile vom pune masă de cuvânt, iar cuvântul Meu de peste voi este îngerul cel mai tare, cel mai bun, cel mai veghetor peste voi, și pace vouă, fiilor!

O, stați sub pacea Mea, sub dragostea Mea! Dragostea Mea să vă fie lucrarea, dragostea și pacea, și pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

08/21-09-2021